

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

(обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г., бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 13, 23, 28, 88, 103 и 108 от 2020 г., бр. 9 от 2021 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 84 от 2021 г.; изм., бр. 53 от 2022 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2022 г. – бр. 79 от 2022 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2023 г. – бр. 10 от 2023 г.; изм., бр. 67, 82 и 84 от 2023 г. и бр. 23 от 2024 г.)

§ 1. Член 407 се изменя така:

„Агресия

Чл. 407. (1) Който като военен или политически водач планира, подготвя, започва или ръководи използването на въоръжена сила на държава срещу друга държава в явно противоречие с Устава на Организацията на обединените нации, включително срещу нейния суверенитет, териториална цялост или политическа независимост, независимо дали е обявена война, се наказва с лишаване от свобода от десет до двадесет години.

(2) Когато деянието по алинея 1 се изразява в:

1. нахлуване или нападение от въоръжените сили на държавата на територия на друга държава или нападение срещу нейни сухопътни, морски или въздушни сили или морски и въздушен флот;

2. временна или постоянна военна окупация на територия на друга държава в резултат на нахлуване или нападение по т.1;

3. анексиране на територия на друга държава чрез използване на сила;

4. бомбардиране от въоръжените сили на държавата или използването на каквито и да било оръжия от нейна страна срещу територията на друга държава;

5. блокиране от въоръжените сили на държавата на пристанищата или бреговете на друга държава,

се наказва с лишаване от свобода от двадесет до тридесет години или с доживотен затвор.“

§ 2. Член 408 се изменя така:

„Агресия при злоупотреба с доверие

Чл. 408. (1) Който като военен или политически водач и при условията на чл. 407, ал. 1 използва въоръжените сили на държава, намиращи се на територия на друга държава с нейно съгласие, в нарушение на условията, при които това съгласие е дадено, се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

(2) Който като военен или политически водач при същите условия неправомерно удължава присъствието на въоръжените сили на държавата на територия на друга държава, след като съгласието на приемащата държава е оттеглено или споразумението за приемането им е прекратено, се наказва с лишаване от свобода от пет до дванадесет години.“

§ 3. Член 409 се изменя така:

„Участие в агресията на чужда държава

Чл. 409 Който като военен или политически водач позволява територия, която държавата е предоставила на разположение на друга държава, да бъде използвана от приетата държава за извършване на деяние по чл. 407 или 408 срещу трета държава, се наказва с лишаване от свобода от десет до двадесет години.“

§ 4. В раздел I на глава четиринадесета „Престъпления против мира и човечеството“ се създават чл. 409а, 409б, 409в, 409г и 409д:

„Агресия с използване на нередовни сили

Чл. 409а Съобразно различията по чл. 407 – 409 се наказва и онзи военен или политически водач, който за извършване на деянието съзнателно използва или допуска в извършването му да участват въоръжени банди или групи, нередовни военни формирования или наемници.

Пропаганда към война

Чл. 409б. Който пропагандира война в нарушение на Устава на Организацията на обединените нации, се наказва с лишаване от свобода до осем години и обществено порицание.

Подстрекателство към война

Чл. 409в. (1) Който по какъвто и да е начин пряко или косвено извършва действия от естество да предизвикат въоръжено нападение от една или повече държави срещу друга държава или държави, се наказва с лишаване от свобода от три до осем години, лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 и с обществено порицание.

(2) Когато такова нападение последва или бъде обявена война, наказанието е лишаване от свобода от пет до десет години, лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 и обществено порицание.

Военен или политически водач

Чл. 409г. Военен или политически водач на държава е всяко лице, независимо от длъжността му, което упражнява власт или фактически контрол върху политическите или военните действия или решения на държавата.

Допълнителни наказания

Чл. 409д. В случаите по чл. 407-410 съдът налага на виновния конфискацията на цялото или на част от имуществото му и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7.“

§ 5. В глава четиринадесета „Престъпления против мира и човечеството“ се създава раздел Ia с чл. 409е – чл. 409м:

„Раздел Ia

Престъпления против човечеството

Геноцид

Чл. 409е. Който с цел да унищожи изцяло или отчасти национална, етническа, расова или религиозна група:

1. причини смърт, тежка телесна повреда или продължително разстройство на съзнанието на лице, което принадлежи към такава група;
 2. налага на групата условия на живот от естество да причинят нейното пълно или частично физическо унищожение;
 3. предприема мерки за възпрепятстване на раждаемостта сред такава група;
 4. насилствено предава деца от тази група на друга група,
- се наказва с лишаване от свобода от десет до двадесет години, а ако случаят е особено тежък – с лишаване от свобода от двадесет до тридесет години или с доживотен затвор, както и конфискация на цялото или на част от имуществото.

Апартейд

Чл. 409ж. (1) Който в условия на институционализиран режим за системно потискане и господство на една расова група над друга расова група и с цел да поддържа този режим:

1. причини смърт или тежка телесна повреда на едно или повече лица от потисканата група; или
 2. налага условия на живот от естество да причинят пълно или частично физическо унищожение на тази група,
- се наказва с лишаване от свобода от десет до двадесет години или с доживотен затвор, както и с конфискация на част от имуществото.

(2) Който с целта по алинея 1:

1. незаконно лиши от свобода членове на расова група;
2. подлага членове на расова група на принудителен труд или на поробване;

3. без основание по международното право подлага членове на расовата група на насилствено преселване от областта, в която те пребивават правомерно, чрез експулсиране, депортиране или други принудителни действия;

4. преднамерено създава условия, които препятстват пълноценното развитие на такава група, включително като лишава нейните членове от основните свободи и права на гражданите или препятства участието им в политическия, социалния, икономическия или културния живот на страната;

5. предприема мерки за разделяне на населението по расов признак чрез създаване на резервати и гета, чрез забрана на смесени бракове между лица от различни расови групи, чрез експроприация на принадлежаща им поземлена собственост или чрез други подобни мерки;

6. отнема основни права и свободи на организации или лица, понеже те се противопоставят на апартейда,

7. извърши престъпление против половата неприкосновеност и свобода на един или повече членове на гражданско население или използва такива лица за развратни действия, или принудително им причини детеродна неспособност или бременност,

се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години, както и с конфискация на цялото или на част от имуществото.

(3) Когато случаят е особено тежък, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години или доживотен затвор, както конфискация на цялото имуществото.

Поругаване на човечността

Чл. 409з. (1) Който:

1. причини смърт на един или повече членове на гражданско население;

2. налага на гражданско население условия на живот от естество да му причинят пълно или частично физическо унищожение;

3. подлага отделни членове или групи от гражданско население на поробване;

4. без основание по международното право подлага гражданско население на насилствено преселване от областта, в която то пребивава правомерно, чрез експулсиране, депортиране или други принудителни действия;

5. незаконно лиши от свобода членове на гражданско население;

6. причини тежка телесна повреда или подложи на тежко психично или емоционално насилие един или повече членове на гражданско население, които се намират под властта или контрола му;

7. извърши престъпление против половата неприкосновеност и свобода на един или повече членове на гражданско население или използва такива лица за развратни действия, или принудително им причини детеродна неспособност или бременност,

когато извършеното е част от широкомащабно или системно нападение, провеждано срещу такова население от държавен орган или от обществена или друга организация, се наказва с лишаване от свобода от десет до двадесет години.

(2) Когато деянието по алинея 1 е извършено по отношение на отделни лица или групи от гражданско население поради тяхната политическа, расова, национална, етническа, културна,

религиозна принадлежност, пол или друг защитен признак, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години.

(3) Когато деянието по предходните алинеи е извършено:

1. от длъжностно лице при или по повод изпълнение на службата или функцията му;
2. срещу членове на особено уязвими групи от гражданското население;
3. с особена жестокост или по особено мъчителен за пострадалите начин, или случаят е особено тежък,

наказанието е лишаване от свобода от двадесет до тридесет години или доживотен затвор.

(4) В случаите по предходните алинеи съдът налага и конфискация на цялото или на част от имуществото на дееца.

Насилствено изчезване на хора

Чл. 409и. (1) Който с разрешението или съгласието на държавен орган или на политическа организация и с цел да лиши за продължителен период от време едно или повече лица от гражданското население от правна защита, незаконно ги лиши от свобода или ги отвлече, за да бъдат поставени в неизвестност, когато извършеното е част от широкомащабно или системно нападение, провеждано срещу такова население от държавен орган или от обществена или друга организация, се наказва с лишаване от свобода от пет до дванадесет години.

(2) Същото наказание се налага и на онзи, който при условията и с целта по предходната алинея поставя в неизвестност лице или лица, пострадали от предвидено в тази алинея деяние, като отказва да признае тяхното незаконно лишаване от свобода или отвлечане или да съобщи тяхното местонахождение или съдба на органите и лицата, които имат право да ги знаят.

(3) Когато деянието по предходните алинеи е извършено по отношение на членове на расова група в условия на институционализиран режим за нейното системно потискане и господство от друга расова група и с цел поддържане на този режим, наказанието е лишаване от свобода от осем до петнадесет години.

(4) Когато деянието по алинеи 1-3 е извършено от длъжностно лице при или по повод службата или функцията му, наказанието е лишаване от свобода от десет до двадесет години и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7.

(5) В особено тежки случаи наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години или доживотен затвор.

(4) В случаите по предходните алинеи съдът налага и конфискация на цялото или на част от имуществото на дееца.

Приготовление към престъпление против човечеството

Чл. 409к. За приготовление към престъпление по този раздел наказанието е лишаване от свобода от две до осем години и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7. Съдът може да наложи и конфискация на цялото или на част от имуществото на дееца.

Явно подбуждане към престъпление против човечеството

Чл. 409л. Наказанието по предходния член се налага и на онзи, който явно подбужда към престъпление по този раздел. Съдът може да наложи и обществено порицание.

Допълнителна разпоредба

Чл. 409м. (1) Нападението над гражданското население е широкомащабно, когато е засегнало относително голяма територия или относително голяма група хора, в която преобладават невоюващи лица. То е системно, когато включва многократно, често или повтарящо се извършване на деяния по чл. 409з, ал. 1 или чл. 409и, ал. 1 и 2.

(2) Деянието по чл. 409з и чл. 409и е извършено като част от широкомащабно и системно нападение срещу гражданското население, когато деянието е в съответствие или в подкрепа на политика или практика за такова нападение.“

§ 6. Член 410 се изменя така:

„Тежки нарушения на законите за водене на война при международен въоръжен конфликт

Чл. 410. (1) Който в тежко нарушение на Женевските конвенции от 1949 г. извърши или заповяда да се извършат спрямо ранени, болни, корабокрушенци, санитарен или медицински персонал, военнопленници или друго защитено лице:

1. убийство;
2. изтезание или нечовешко отношение, включително биологични опити;
3. тежка или средна телесна повреда или други действия, причиняващи тежки страдания, осакатявания или друго увреждане на здравето;
4. неоправдано с военни нужди присвояване и унищожаване на имущество в големи размери;
5. незаконно депортиране или преместване или незаконно лишаване от свобода;
6. вземане на заложници;

когато деянието е извършено по време на въоръжен конфликт между държави, се наказва с лишаване от свобода от осем до двадесет години и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.

(2) Същото наказание се налага и на онзи, който при условията на алинея 1 принуждава военнопленник или друго защитено лице да служи във въоръжените сили на неприятелска страна или съзнателно го лишава от правото на справедлив и редовен съдебен процес, както и на онзи, който заповядва извършването на такива деяния.

(3) Ако от деяние по предходните алинеи са настъпили особено тежки последици, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до тридесет години или доживотен затвор, лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.“

§ 7. Член 411 се изменя така:

„Други тежки нарушения на законите и обичаите за водене на война при международен въоръжен конфликт

Чл. 411. (1) Който в тежко нарушение на законите и обичаите за водене на война извърши или заповяда да се извършат:

1. нападение срещу гражданското население или срещу отделни граждански лица, които не вземат пряко участие във въоръжените действия;

2. нападение от естество да причини големи загуби или увреждания сред гражданското население или щети на граждански обекти, или обширни, трайни и тежки увреждания на природната среда, които явно са прекомерни в сравнение с очакваните конкретни и преки военни предимства;

3. нападение или бомбардиране с каквито и да са средства на населени места или жилища, които не са защитени и не представляват военна цел;

4. нападение срещу сгради, материали, санитарни формирования и транспорт, както и персонал, които използват емблемите на Женевските конвенции в съответствие с международното право;

5. разграбване на населено място или на други места, дори когато са превзети чрез нападение;

6. пряко или непряко преместване или депортиране на цялото или на част от гражданското население, вкл. към, в рамките на или извън окупирана територия;

7. лишаване на гражданите на неприятелската страна от правото им да бъдат съдени от редовен съд и по редовна процедура или ефективно да защитават или упражняват правата си пред съд;

8. оскърбително и унижително отнасяне или друго посегателство над личното достойнство;

9. престъпление против половата неприкосновеност и свобода на един или повече членове на гражданско население или използване на такива лица за развратни действия, или принудително причиняване на такива лица на детеродна неспособност или бременност,

когато деянието е извършено по време на въоръжен конфликт между държави, се наказва с лишаване от свобода от осем до двадесет години и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.

(2) Същото наказание се налага и на онзи, който по време на въоръжен конфликт между държави:

1. издаде заповед да няма пощада;

2. извърши или заповяда да се извършат убийство или раняване на комбатант, който е извън строя или вече няма средства за защита и се е предал доброволно, или вероломно убийство или раняване на лица от състава на неприятелска нация или армия;

3. подложи едно или повече лица, които се намират във властта на неприятеля, на физическо осакатяване или на медицински или научни експерименти, които не са оправдани от цели за лечение, не се извършват в интерес на лицата и създават опасност да им бъде причинена смърт или тежка телесна повреда;

4. принуди гражданско лице да служи във въоръжените сили на неприятелска държава или да участва във военни операции, насочени срещу собствената му страна;

5. използва или заповяда присъствието на гражданско или друго защитено лице да бъде използвано за предпазване на пунктове, зони или въоръжени сили от военни операции;

6. набира или заповяда набирането на лица, ненавършили 16 годишна възраст, във въоръжените сили или използва или заповяда използването им за активно участие във въоръжени действия;

7. извърши или заповяда извършването на разрушаване или реквизиция на неприятелско имущество, без това да се налага неизбежно от военните нужди.

(3) Ако от деяние по предходните алинеи са настъпили особено тежки последици, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до тридесет години или доживотен затвор, лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.“

§ 8. Член 412 се изменя така:

„Тежки нарушения на общия член 3 на Женевските конвенции от 1949 г. при немеждународен конфликт

Чл. 412. (1) Който по време на продължителен въоръжен конфликт, развиващ се на територията на една държава между нейните въоръжени сили и организирани недържавни въоръжени групи или между такива групи:

1. извърши или заповяда да се извършат убийство, осакатяване, жестоко отнасяне или изтезание;

2. извърши или заповяда да се извършат оскърбително или унижително отнасяне или други посегателства над личното достойнство;

3. вземе или заповяда да се вземат заложници;

4. постанови или заповяда да се постанови присъда не от редовен съд или не по редовна процедура или изпълни или заповяда да се изпълни екзекуция, за което няма влязла в сила присъда, постановена от редовен съд и по редовна процедура,

когато деянието е извършено по отношение на лице или лица, които не участват активно във въоръжените действия, включително членове от състава на въоръжените сили, които са сложили оръжие или са извън строя поради болест, рани, задържане или друга причина, се наказва с лишаване от свобода от осем до двадесет години и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.

(2) Ако от деяние по предходната алинея са настъпили особено тежки последици, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до тридесет години или доживотен затвор, лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.

(3) Недържавната въоръжена група е организирана, когато е подчинена на отговорно командване и упражнява такъв контрол върху цялата или върху част от територията на държавата, който ѝ позволява да извършва продължителни и концентрирани въоръжени действия върху нея.“

§ 9. Създава се чл. 412а:

„Други тежки нарушения на законите и обичаите за водене на война при немеждународен конфликт

Чл. 412а. (1) Който в тежко нарушение на законите и обичаите за водене на война извърши или заповяда да се извърши деяние по член 411, алинея 1, точка 1, 4, 5 или 9 или алинея 2, точка

1, 2, 3 или 5 по време на продължителен въоръжен конфликт, развиващ се на територията на една държава между правителствените сили и организирани въоръжени групи или между такива групи, се наказва с лишаване от свобода от осем до двадесет години и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.

(2) Същото наказание се налага и на онзи, който при същите условия издаде заповед за преместване на гражданско население поради причини, свързани с въоръжения конфликт, които не налагат неизбежно такова преместване, нито то е необходимо за осигуряване на безопасността на това население.

(3) Ако от деяние по предходните алинеи са настъпили особено тежки последици, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до тридесет години или доживотен затвор, лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.“

§ 10. Член 413 се изменя така:

„Неправомерна употреба на символи

Чл. 413. (1) Който без да има право, носи или злоупотреби със:

1. знака или флага на Червения кръст или на Червения полумесец или с цвета, определен за транспортните средства за санитарна евакуация;

2. бял флаг;

3. знамето или военните знаци и униформата на неприятеля;

4. знамето или военните знаци и униформата на Организацията на обединените нации;
се наказва с лишаване от свобода до две години.

(2) Когато от деянието по алинея първа е настъпила смърт или други особено тежки последици, наказанието е лишаване от свобода от две до десет години.“

§ 11. Член 414 се изменя така:

„Посегателство върху граждански обекти със специално предназначение или културна стойност

Чл. 414. (1) Който в нарушение на правилата на международното право за водене на война унищожи, повреди или направи негодни сгради, паметници, съоръжения или други предмети, които не са военни обекти и които:

1. са предназначени за религиозни обреди, образование, изкуство, наука или благотворителна дейност;

2. са предназначени за лечение или където се събират болни и ранени;

3. имат историческа стойност;

4. имат художествена стойност или са произведения на науката или изкуството;

5. се използват за хуманитарна помощ или за омиротворителна операция в съответствие с Устава на Организацията на обединените нации, доколкото се ползват със защитата, предоставена на гражданското население или на граждански обекти от международното право;

6. използват емблемите на Женевските конвенции в съответствие с международното право,

се наказва с лишаване от свобода от две до десет години.

(2) Същото наказание се налага и на онзи, който открадне, противозаконно присвои или укрие отделни предмети, посочени в предходната алинея, или наложи по отношение на такива предмети контрибуция или конфискация.

(3) Когато случаят е особено тежък, наказанието е лишаване от свобода до десет до двадесет години и конфискация, както и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9 и лишаване от военно звание.

(4) Предметът на престъплението се отнема в полза на държавата освен ако не подлежи на връщане или на възстановяване.“

§ 12. Член 415 се изменя така:

„Използване на забранени средства и начини за водене на война

Чл. 415. (1) Който в нарушение на правилата на международното право за водене на война използва или заповяда да бъдат използвани:

1. отрови или отровно оръжие, задушливи, отровни или други газове, течности, материали или приспособления;

2. ядрено, химическо, бактериологично, биологично или токсично оръжие;

3. лазерни оръжия, причиняващи слепота,

4. куршуми, които лесно експлодират или се сплескват в човешкото тяло или оръжия, предназначени да нараняват чрез фрагменти, неоткриваеми чрез рентгенови лъчи;

5. други забранени средства или начини за водене на война,

се наказва с лишаване от свобода от три до дванадесет години и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.

(2) Същото наказание се налага и на онзи, който при условията на алинея първа използва оръжия, снаряди и материали или начини за водене на бойните действия, които могат да причинят прекомерни вреди или ненужно страдание или които по естеството си нямат избиращо действие в нарушение на цялостна забрана за използването им според международното право на въоръжените конфликти.

(3) Който при условията на алинея първа подлага на глад гражданското население чрез лишаването му от достъп до храни и други вещи, необходими за неговото оцеляване, включително чрез затрудняване на доставките на хуманитарна помощ, се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.

(4) Ако от деяние по предходните алинеи са настъпили особено тежки последици, наказанието е лишаване от свобода от десет до двадесет години или доживотен затвор, лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9, както и лишаване от военно звание.

(5) За приготвяне към деяние по предходните алинеи наказанието е лишаване от свобода от две до осем години.“

§ 13. Член 415а се отменя.

§ 14. В раздел II на глава четиринадесета „Престъпления против мира и човечеството“ се създава чл. 415б:

„Планирано или мащабно извършване на престъпление

Чл. 415б. Когато деяние по този раздел е извършено като част от план или от мащабно извършване на такива деяния, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години или доживотен затвор, лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6, 7 и 9 и лишаване от военно звание, както и конфискация на цялото имущество.“

§ 15. В глава четиринадесета „Престъпления против мира и човечеството“ раздел III с чл. 416 – 418 се отменя.

§ 16. В глава четиринадесета „Престъпления против мира и човечеството“ се създава раздел IV с чл. 418а – 418б:

„Раздел IV

Други престъпления

Допустителство

Чл. 418а. Съобразно с различията по предходните членове се наказва и онзи, който съзнателно допусне негов подчинен да извърши предвидено в тази глава престъпление.

Явно оправдаване, отричане и грубо омаловажаване на престъпление

Чл. 418б. (1) Който публично оправдава, отрича или грубо омаловажава извършено престъпление, предвидено в тази глава, и това може да създаде опасност да се упражни насилие или да създаде омраза срещу отделни лица или групи от хора, обединени по раса, цвят на кожата, религия, произход, национална или етническа принадлежност, се наказва с лишаване от свобода от една до пет години.

(2) Наказанието по ал. 1 се налага и когато деянието е извършено по отношение на престъпление, извършено по време на или във връзка с националсоциалистически, фашистки или комунистически режим.

(3) Който подбужда друго към престъпление по ал. 1 и 2, се наказва с лишаване от свобода до една година.“

§ 17. Членове 419 и 419а се отменят.

Заклучителни разпоредби

§ 18. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 42, 60, 74 и 79 от 2015 г., бр. 32, 39, 62, 81 и 95 от 2016 г., бр. 13, 63 и 101 от 2017 г., бр. 7 и 44 от 2018 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 87 от 2018 г.; изм., бр. 96 от 2018 г.,

бр. 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 98, 103 и 110 от 2020 г., бр. 9, 16 и 20 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 41 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 85 от 2021 г.; изм., бр. 32 и 62 от 2022 г., бр. 48, 69, 84 и 86 от 2023 г. и бр. 18 от 2024 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 35 ал. 2 думите „407 – 419а“ се заменят с „чл. 407 – 418б“.
2. В чл. 194, ал. 1, т. 1 думите „407 – 419а“ се заменят с „чл. 407 – 418б“.
3. В чл. 213, ал. 4 думите „чл. 419а“ се заменят с „чл. 418б“.
4. В чл. 396, ал. 1, т. 6 думите „в Държавна агенция „Разузнаване“ се заличават.

§ 19. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 24 и 61 от 2015 г., бр. 15, 101, 103 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7, 27, 55, 56 и 88 от 2018 г., бр. 7, 17, 94 и 99 от 2019 г., бр. 51 от 2020 г., бр. 67 и 84 от 2023 г. и бр. 18 от 2024 г.) в чл. 42а, ал. 3 думите „чл. 407 – 412 и чл. 414 – 419“ се заменят с „чл. 407 – 409в, чл. 409е – 413 и чл. 414 – 418б, ал. 1 и 2“.

§ 20. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59 и 85 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г., бр. 76 и 101 от 2016 г., бр. 63 и 101 от 2017 г., бр. 20 и 38 от 2018 г., бр. 83 и 94 от 2019 г., бр. 13 и 109 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 25 и 51 от 2022 г. и бр. 80, 84 и 106 от 2023 г.) в чл. 83а, ал. 1 думата „419а“ се заменя с „418б“.